

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

«Ένας φίλος τοῦ Ρωσού πήγε μιὰ μέρα νά τὸν δεῖ,
καὶ τὸν βρήκε νά χει τοποθετημένη στὸ ἀνάλογο τοῦ
πιάνου του τὴν παρτιτούρα τοῦ Ταγχώζερ, τοῦ Βάγ-
κνερ, γυρισμένη ἀνάποδα καὶ νά παιζει τὸ ἀναποδογο-
ρισμένο κείμενο τῆς διπέρας αὐτῆς δπας τὸ βήλεπε!»

«Ε, Μαέστρο! τοῦ λειπεῖ τότε ἐκπλήξις δ φίλος
του, δὲ βλέπει, διτὶ διαβάζεις τὴν παρτιτούρα ἀναπο-
δογυρισμένη!»

—'Αλιμονο, φίλε μου, τοῦ ἀποκρίθηκε δ Ρωσού, δο-
κίμασα νά τῇ διαβάσω καὶ δρθια, μά τὸ ἀποτέλεσμα
ήταν χειρότερο!»

‘Ο Χάνς Ρίχτερ παρακολούθησε κάποτε μιὰ παρά-
σταση τῆς “Οπέρας Τριστάνος καὶ Ιζόλδη”, τοῦ Βάγ-
κνερ, ποὺ τῇ διεύθυνε δ φίλος του Χέρμαν Λέβι. Μετά
την παράσταση ο δυό αὗτοι μεγάλοι μαέστροι συναν-
τήρηκαν καὶ δ Λέβι βρίσκοντας λιγάνι χλιαρό τὸν ἔν-
θουσιασμό τοῦ Ρίχτερ, ρώτησε τὸ φίλο του ποιὸ μέρος
τῆς ἐκτέλεσης δὲν τὸν ικανοποίησε ἐντελός: «“Ἐ λοι-
πόν, νά! —ἀποκρίθηγε δ Ρίχτερ,—τό Θέμα τοῦ Ἐρω-
τικοῦ Πόθου παίχτηκε χωρὶς πάθος τὰ βιολοντσέλα
τὸ ἔβεβενταν ἐντελῶς ὅτονα. Δέ σονάριζε μὲν θέμη, τοῦ
ἔλειπε όλοτέλα δ φλογερός παλμός. Θά λεγε κανεὶς
διτὶ δοὺς οι βιολοντσέλιστες τῆς όρχηστρας σας εἶναι
παντρεμένοι!»

Και δέν εἶχε ὅδικο πραγματικά ὅλοι ἥσαν παντρε-
μένοι ἐκτός ἀπὸ ἕνα μόνο, τὸν πιὸ γέρο ὅπ’ δλους!